

ZANGZAOD

veur waat waor is, goed en sjoon

Verenigingsblad

Koninklijk Roermonds Mannenkoor

29ste jaargang nr. 4

Van de president

We zijn in deze periode in de donkere dagen van het jaar. Het is al met al mistroostig weer.

Het hele afgelopen jaar is het in de korenwereld doorgaans ook donker geweest. In maart brak de eerste corona besmettingsgolf door. Na een aantal rustige zomermaanden zijn we in september met een kleine groep weer van start gegaan, het was een verademing, totdat de tweede besmettingsgolf zich aankondigde met weer een lange uitloop. Je kan er soms mistroostig van worden.

Onze dirigent heeft in de afgelopen maanden een groot aantal videorepetities samengesteld. Hij is niet de enige. Zingen tegen de verdrukking in blijft belangrijk.

Afstudeerders van de Design Academy Eindhoven zijn optimistisch over de toekomst, las ik onlangs in de krant. De eerste maanden van het jaar zijn voor hen de periode waarin zij werken aan hun eindopdracht. Dit jaar liep dat min of meer parallel aan de coronagolf. Zo heeft een van hen een nieuw platform ontwikkeld, waarmee mensen over de hele wereld een koor kunnen vormen. De naam is 'assemblyforearthlyunion.com'. Hij heeft zich laten inspireren door de gedachte dat in tijden van crisis zingen een remedie is tegen machteloosheid en eenzaamheid. Zo was het al eeuwen geleden op de plantages, toen slaven door samen te zingen troost vonden en ondertussen verzet coördineerden. Op dit platform kan men een eigen tekst schrijven, politiek geladen of juist over de liefde. Je zou Amazing Grace kunnen toevoegen. Meezingen kan. Je stem wordt vervolgens toegevoegd aan het koor. Er kan dan een samenzang zijn van een miljoen mensen.

Geweldig deze initiatieven, het geeft je een positieve energie. Deze energie is ook te bespeuren bij een rondgang door het koor wat ik (on)regelmatig doe. Een ieder heeft op zijn eigen manier contact met een of meerdere collega's. Dit is hard nodig in deze soms uitzichtloze tijd. Heb niemand gehoord die het koor niet mist: de repetities, de optredens en de gezelligheid met elkaar.

Zijn er verder nog lichtpunten? Ja, het Kerstverhaal anno 2020.

Dat lichtpunt is dat de ontwikkelingen rond het vaccin tegen dit specifieke virus zich in de laatste fase bevinden. In het begin van het nieuwe jaar zijn ze beschikbaar. We kunnen dan weer wat in de steigers gaan zetten. Een tweetal data worden al genoemd. 25 juli: Pelgrismis in de Kathedraal t.g.v. het 100-jarig jubileum van het Nederlands Genootschap van St. Jacob en 19 september het Jubileumconcert in de Oranjerie t.g.v. het 140 jarig bestaan van ons koor. Het kerstfeest is het feest van het licht.

Bijna iedereen mist in deze donkere tijd het koor: de repetities, de optredens en de gezelligheid met elkaar. Nog even volhouden ...
Zalige Kerstfeest.

Cees van Winden
president

Foto: Rob Wever

Van de redactie

Beste lezer,

Foto: archief Camil Giebels

Nog een paar dagen en het jaar 2020 is weer voorbij. Een jaar waar het KRM met weemoed aan terugdenkt: we hebben vanaf half maart tot nu toe niet kunnen repeteren (met uitzondering van de maand september), we hebben geen uitvoeringen / concerten kunnen geven en dat doet een echte zanger pijn! Het einde is nog niet in zicht. Het coronavirus heeft ons nog steeds stevig in zijn greep en dat merken de leden van het KRM zeer duidelijk. Meer dan een half jaar niet zingen!! Zolang ik bij het koor ben, dik 44 jaar, heb ik dit nog nooit meegemaakt.

Kan er dan toch weer een *Zangzaod* uitgegeven worden? Jazeker, dit is nu het derde nummer in de coronatijd, met zeer interessante bijdragen van leden, zoals het 'raamverhaal' van onze president Cees van Winden. Ik ga niet verklappen waar het over gaat, u bent bij dezen uitgenodigd om het te lezen. Wanneer u de foto's van de glas in lood ramen in kleur wilt zien, raad ik u aan om *Zangzaod* via onze website te lezen. Dan pas is alles goed te zien.

Dat interessante geldt ook voor het verhaal van 'de dansende geit' van Ton van Beers (bas), 'mijn favoriete muziekwerk' van bariton Harry Koolen en voor 'het gele hemd' van Bert Koekoek (1ste tenor) en René Cleef (bas). U ziet dat meerdere zangers een bijdrage hebben geleverd, hetgeen de redactie erg waardeert.

De redactie heeft gemeend een 'in memoriam' te moeten schrijven. Het gaat niet om een zanger, maar om de echtgenoot van Conny Boom-Fermont, die de laatste jaren nauw contact had met Frans Lutters. Zangers die meegegaan zijn naar Carcassonne weten dan over wie ik het heb.

Mede namens redactielid Martin Moolenaar wens ik u allen allereerst veel leesplezier met deze dikke *Zangzaod*, voor straks hele fijne kerstdagen en een gelukkig, gezond en voorspoedig 2021. Alle zieke zangers wens ik bovendien veel beterschap toe.

Camil Giebels
(eind)redacteur

foto: Getty Images

In memoriam Marius Boom

*Een slopende ziekte heeft Marius uitgeput
Wij zijn heel verdrietig, maar blij dat hij nu niet meer hoeft te lijden.*

Mijn lieve zorgzame echtgenoot, onze lieve geestige vader, schoonvader,
vrolijke en enthousiaste opa is niet meer

Marius Adrianus Boom

*Gorinchem, 1 april 1942

† Carcassonne, 15 augustus 2020

Oud-directeur van de Provinciale Bibliotheekcentrale Utrecht
Oud-voorzitter van de Werkgeversvereniging Openbare Bibliotheken
Oud-voorzitter van het Pensioenfonds Openbare Bibliotheken

Arzens (Frankrijk): Conny Boom-Fermont

Nijmegen: Mark Boom en Mirjam van de Aast
Pepijn en Danjel
Jasper
Nienke

Hilversum: Remco Boom en Sonja Boom-van Aelst
Anne
Isabelle

connyfermont@rsquare.nl

13 Chemin de Fafur
11290 Arzens, Frankrijk

Wij nemen afscheid van Marius op vrijdag 21 augustus om 10.30 uur
tijdens een Katholieke Uitvaartmis in de kerk Saint-Genès te Arzens.

De crematieplechtigheid vindt plaats om 14.30 uur te Trèbes,
Rue de Commerce-ZA Sautes, 11800 Trèbes.

Op donderdag 24 september 2020 bezocht ik weer eens Lia Lutters-Stakenborg. Mijn oog viel op een bepaald moment op een overlijdensbericht met daarop een voor mij bekende naam: Marius Boom. Marius is op 15 augustus 2020 overleden. Lia vond het een goed idee dat ik dat bericht meenam om thuis te scannen voor een artikel in *Zangzaod*, waarna ik het dezelfde dag nog terug heb gebracht.

Alle zangers die van 23 t/m 26 mei 2015 naar Carcassonne zijn geweest, kunnen zich hem zeker nog herinneren, misschien zijn vrouw Conny beter, omdat Marius ziek was en zij bijna overal bij aanwezig was.

Om het geheugen een beetje op te frissen, plaats ik hieronder enkele fragmenten uit de *Zangzaod*-special 'Carcassonne'. Hierin beschrijft Frans Lutters hoe hij Marius weer is tegengekomen, met als resultaat een reis van het KRM naar Carcassonne.

Camil Giebels

“Nadat het KRM in 2006 en de koorleden Kurt Posthoff en Frans Routs (†) te voet en dirigent Hennie Ramaekers per fiets in 2010 naar Santiago de Compostella waren gereisd, stelde Frans Lutters met hulp van Frans Jansen in 2011 een boek samen met de titel 'Roermondse koren op het Jacobspad'. Een recensie van dat boek in de digitale uitgave 'Ultreia' van het 'Nederlands Genootschap van Sint Jacobus' kwam terecht bij Marius Boom, een Nederlander die met zijn vrouw Conny Fermont na zijn pensionering in Carcassonne in Zuid-Frankrijk was gaan wonen en van daaruit ook naar Santiago de Compostella was gefietst.

Op 15 oktober 2012 stuurde Marius Boom een mail naar Frans Lutters: 'Ik vroeg me af of jij de Frans Lutters bent die ik ken van vroeger - 1955 tot 1961 in Venray bij de Franciscanen. Het zou zo maar kunnen'.

En inderdaad, op deze manier vonden twee klasgenoten die elkaar uit het oog waren verloren, elkaar terug. Van het een kwam het ander. Marius Boom bleek daar ook lid te zijn van een gemengd koor dat regelmatig uitwisselingen had met andere koren in Frankrijk en daarbuiten. Zo ontstond het plan om een uitwisseling tot stand te brengen van het KRM met het koor 'Les Choeurs de Carcassonne'.

Marius en Frans in het huis in Arzens

“Zoals eerder aangegeven, was het plan om een kooruitwisseling tot stand te brengen tussen het KRM en het koor 'Les Choeurs de Carcassonne' van Frans Lutters en Marius Boom, een Nederlander woonachtig in de buurt van Carcassonne.

Helaas heeft Marius uiteindelijk niets van de concrete voorbereidingen ter hand kunnen nemen en nog vervelender: hij heeft niets van onze beide concerten – waar het toch om ging – kunnen bijwonen. Nadat hij met zijn vrouw Conny in de zomer van 2014 Roermond had bezocht om al vast eens in Roermond rond te kijken voor een tegenbezoek van het Franse koor, begon hij te klagen over pijn in zijn rug. In september werd een ernstige ziekte geconstateerd ... ”

“Lia en ik hebben hem op maandagmorgen (Tweede Pinksterdag) thuis bezocht. Hij woont zo'n 15 km. van Carcassonne, in Arzens, een plaatsje van zo'n 1150 inwoners.”

“Het afscheid was heel hartelijk. Wel was Marius zichtbaar vermoeid geraakt. Verrassend was daarbij niet alleen te horen dat het Franse koor waarschijnlijk pas in 2017 naar Roermond wilde of kon komen, maar vooral ook dat Marius en Conny uitspraken dat zij hopelijk dan beiden aanwezig zouden kunnen zijn. Positieve verwachtingen dus. Voor mij en Lia was dat fijn te horen. Eind goed, al goed ??”

De tekst tussen dubbele aanhalingstekens is van Frans Lutters (†)
(zie *Zangzaod*-special jaargang 24, nr. 3, augustus 2015)

Hoe bizar is het om te constateren dat beiden in hetzelfde jaar overleden zijn.

Inleveren kopij

Kopij inleveren bij de redactie, bij voorkeur via
zangzaod@roermonds-mannenkoor.nl, t.a.v. Camil Giebels.

Uiterste datum inleveren **25 februari 2021**..

Reacties, suggesties, opmerkingen, overpeinzingen enz. zijn welkom,
liefst per e-mail: zangzaod@roermonds-mannenkoor.nl

De redactie houdt zich het recht voor ingezonden stukken in te korten
en/of tekstueel aan te passen, in overleg met de schrijver(s).

de redactie

Concertagenda / activiteiten

Koninklijk Roermonds Mannenkoor

onder voorbehoud van maatregelen in verband met het coronavirus

2021

Zondag 25juli	Pelgrismis in de Kathedraal t.g.v. het 100-jarig jubileum van het Nederlands Genootschap van St. Jacob	11:00 uur
Zondag 25 juli	Na afloop van de mis barbecue bij 'Geweun Meneerkes'	n.n.b.

Voor actuele info: zie onze website www.roermonds-mannenkoor.nl

Ontmoetingen op de markt

Column

Normaliter zie ik mijn medezangers elke dinsdagavond op de repetitie, maar in de coronatijd is dat helaas afgelopen. Dan moet je het misschien van de straat hebben. Maar ook daar zie ik ze niet, althans niet wanneer ik buiten ben. Gezien het weer en de genomen maatregelen inzake COVID-19 waar we op dit moment mee te maken hebben, blijven nog meer mensen binnen of gaan heel vroeg op pad om hun boodschappen te doen, om een stevige wandeling te maken dat o zo gezond is, of om het hondje uit te laten.

Maar toch is er een grote kans dat je iemand op woensdag en zaterdag treft wanneer de midweek- en weekmarkt in het centrum van Roermond worden gehouden. Vooral 's morgens is die kans erg groot.

Zo kom ik meerdere keren D. tegen met zijn karretje vol, nadat hij een bezoek heeft gebracht aan de groente- en visboer. Dat weet ik omdat hij mij dat vertelt. Alleen moet je bij een hoge

temperatuur niet te lang stil staan wanneer je zojuist een bezoek hebt gebracht aan de visboer. Dan hoef je mij niet uit te nodigen om een hapje te komen eten!

Ook P. loop ik wel eens tegen het lijf met twee big shoppers (of moet ik zeggen: grote boodschappentassen?) en op afstand zie ik ook S. lopen die, zoals gebruikelijk, een praatje maakt met een van de vrouwelijke marktkooplieden. En het mooie is dat we dan met elkaar over allerlei zinnige en gelukkig ook onzinnige zaken praten, maar ook over het KRM. Met K. zit ik vaker op het terras, wel zo prettig in plaats van lang te staan. Dat is niet zo goed voor mijn rug.

Ook oud-leden kom ik tegen, bijvoorbeeld R. die zijn hondje uitlaat, of oud-lid S. die geen taugé meer kan krijgen, waar hij flink van baalt omdat een Chinees vrouwtje zojuist een grote hoeveelheid daarvan gekocht had. Zo hoor je nog eens wat!

Het oude gezegde 'op de markt is uw gulden een daalder waard' heeft nog steeds zijn waarde, ook al leven we al bijna 10 jaar in het eurotijdperk. De waarde zit dan in het contact met elkaar hebben, ook buiten de reguliere repetitieavonden.

Laat je ook zien en probeer anderen zo enthousiast te maken dat ze graag bij het KRM willen komen zingen.

Haaj uch good en gezóndj!

Camil Giebels

Piet Huikeshoven 25 jaar lid van het KRM

Ceciliafeestje à la corona

31 oktober 2020: volgens de jaarkalender van het KRM zouden we vanavond het jaarlijkse Ceciliafeest hebben gehouden, ware het niet dat corona roet in het eten gooit. Al heel werd duidelijk dat er een alternatief moest komen. Eerst meenden we dat een klein groepje zangers, goed verdeeld over de verschillende stemmen, o.l.v. van Camil Giebels een muzikale hulde aan Piet zou brengen, maar dat vonden An en Piet Huikeshoven geen goed idee: "Dan staan de mannen te ver uit elkaar en we kunnen ze niet naar binnen halen om iets te drinken, gezien de regels die er nu bestaan." Dan maar een uitgekledede versie. Wanneer er maar drie personen op bezoek mogen komen, wordt dat de president Cees van Winden, Camil als 1ste secretaris en als (eind)redacteur van *Zangzaod* en Olaf Schouten namens KNZV-L.

Om 14:30 uur hadden we ons verzameld voor het huis van de familie Huikeshoven. We werden hartelijk ontvangen met een kop koffie en een super lekker stuk Christoffeltaart met kersen. Wat een verwennerij!

Vervolgens nam president Cees van Winden het woord. Cees vertelde hoe Piet bij het KRM is gekomen. Piet was gepensioneerd en Rico Witte, toenmalig bas bij het KRM, haalde hem over om ook te komen zingen. Piet is een keer gaan luisteren en van het een kwam het ander. Toen in Herten bekend werd dat Piet bij een Roermonds koor was gegaan, kreeg hij in Herten enkele opmerkingen in de trant van:

waarom ga je bij het KRM en niet bij het Hertens Mannenkoor? Nu 25 jaar later is Piet nog steeds een fijne aanwinst voor ons koor.

Piet is 85 jaar en is daarmee qua leeftijd de oudste van het koor. Hij is een erg trouw lid. Hij is vele jaren partijcoördinator geweest en heeft dat met verve gedaan.

Cees memoreerde dat Piet weliswaar de oudste in leeftijd is, maar nog lang niet de zangjaren heeft als enkele anderen. Hij noemde als voorbeeld Jan te Meij met 48 jaar, Herman Aben en Olaf Schouten, beiden 45 jaar en omdat ik er bij zat: Camil 44 jaar.

(Om het rijtje vol te maken van diegenen die meer dan 40 jaar bij het KRM zijn: Theo Fakkert en Louis Hauer; 44 jaar, red.) Piet reageerde lachend dat hij dat nooit zal meemaken.

Cees haalde ook aan dat Piet de mooie concertreis naar Santiago de Compostella mee heeft voorbereid, samen met Jan te Meij, Frans Lutters en Frans Jansen. Uiteraard werden enkele mooie herinneringen van die reis weer gedeeld.

Hierna kwam Olaf Schouten voor het eerst namens KNZV-L in actie. Na een kort woordje overhandigde hij de oorkonde die bij dit jubileum hoort.

An mocht de bijbehorende speld op de revers van het sjeike kostuum van haar man Piet opspelden.

Heel zachtjes zongen we het daarbij behorende liedje:
*“wie sjoon, wie sjoon, wie sjoon,
dae man krieg ein medalie, dae
läöp noe langs zien sjoon...”*

Vervolgens kreeg An van Camil een mooi boeket bloemen dat uit de kleuren van Limburgse vlag bestond. Piet kreeg tot slot nog een fles KRM-wijn, met het speciale KRM-etiket.

Piet was helemaal in zijn nopjes. Bij een glas wijn en vele versnaperingen die An op de tafel neerzette, werd teruggekeken op de 25 jaar van Piet bij het KRM en uiteraard kwamen ook de sterke, maar waargebeurde verhalen aan de orde. De sfeer was uitstekend en feestelijk!

Het was een Ceciliafeestje à la corona.

Ik zou de bassen nu al willen uitnodigen om tijdens het Ceciliafeest in 2021 zeker een liedje te maken voor Piet. Het is toch traditie dat de partij iets aparts doet voor hun jubilerende partijgenoot.

Camil Giebels

Foto's: Camil Giebels en Olaf Schouten

Neet euver de Roer / Het gele hemd

Wat is hiervan de historie?

Opmerking vooraf van de redactie:

De beide redactieleden van *Zangzaod* hebben meegewerkt aan het tot stand komen van het gedenkboek 'KRM 140'. In dat boek wordt ook gesproken over het gele hemd. Wij vinden dat hier tekst en uitleg aan gegeven moet worden, vandaar dat we ruimte vrijmaken om dit uit te leggen. (de redactie van *Zangzaod*)

Een interview met René Cleef

Nadat het KRM in 2006 een uiterst succesvolle concertreis had gemaakt naar Santiago de Compostella ontstond al snel het plan om opnieuw een meerdaagse reis te gaan maken, maar deze keer met alleen de mannen. Na enig voorwerk werd een commissie benoemd bestaande uit René Cleef en Lei Sijbers namens het bestuur, versterkt met Ignace Ruys als lid.

Het uitgangspunt was: ongecompliceerd, leuk en saamhorigheid. De commissie had al snel een ludieke inval: het zou een reis gaan worden '*Neet euver de Roer*' en het doel was: een concert in de Voorstad in het Witte Kerkje zonder de Roer over te steken. Dat betekende meteen dat er stevig gepland en geïmproviseerd moest worden: waar ligt ons vertrekpunt? Besloten werd om te vertrekken op zaterdagochtend vanaf de kruising Roerkade-Roersingel-Brugstraat-Stenen Brug met als tussenstop het Duitse Nideggen. Op het plein voor het plaatselijke café hebben we gezongen bij buig weer met ... 2 toeschouwers: beide mensen die ons hadden geassisteerd bij de voorbereiding. De uitbaters van het café boden ons als beloning en vanwege onze volharding een borrel aan. En dan naar onze bestemming: het ontstaan ofwel de bron van de Roer. Daarmee is ook het tweede dilemma benoemd: er zijn er twee! In het plaatsje Sourbrodt ligt de 'echte bron' van de 'kleine Roer' bij particulieren in de tuin. Dit laatste werd het eerste reisdoel. We hebben hier in de tuin onder leiding van dirigent Wim Schepers een aantal liederen gezongen, waarbij ook een plaatselijk gemengd koor optrad. Een van de gezongen liederen was een loflied op de Roer, met tekst van Louis Hauer en gecomponeerd door Frans

Steeghs. En, heel bijzonder voor die plaats, het was prachtig weer. Publiek, buiten de bewoners van het pand ...???

René vertelde dat de bewoners aanvankelijk lang geleden volstrekt geen aandacht voor deze plek wensten, men wilde geen tweede Monschau worden!

Op enkele honderden meters afstand ligt de tweede bron: op de Botrange ontspringt de 'grote Roer'. Ook hier is ongetwijfeld gezongen. Hier vond ook de lunch plaats op het terras van de uitspanning en werd ons een 'postuum rondje' aangeboden ter nagedachtenis aan oud-president Jean Roubroeks die enkele weken daarvoor was overleden.

Op naar ons overnachtingsadres: het Belgische Bullingen.

Uiteindelijk zijn we ook weer in Roermond geëindigd, maar dan wel aan de Zuidwestkant van de Roer. Er werd afgesloten met een optreden in het Witte Kerkje in de Voorstad St. Jacob, samen met de bekende Speelgroep Gelre. Of zij waren al erg vroeg daar of het KRM was aan de late kant, zij waren toen al volop doende met een straatoptreden aan de Roerkade. Intussen begonnen wij alvast en hebben we dus 2 keer opgetreden: alleen en samen met de Speelgroep Gelre met nummers over bekende Roermondnaren.

Nu terug naar de beginvraag: waar komen de gele hemden vandaan en waar zijn ze gebleven?

Discussie over de kledij is niet nieuw, ook in 2008 speelde deze vraag. De reiscommissie stelde zichzelf toen als neventaak om voor keurige, kleurige kleding te zorgen. Er is ook toen veel gekeken naar andere koren. Met name de hemden (gilets?) van Venray vielen in de smaak, die zagen er erg fris uit. Het hoefde deze keer ook niet per se 'Roermondsblauw' te zijn. Voor de financiering zorgde Stichting Aandelenfonds KRM. Er waren toen niet overdreven veel leden, dus men kon vooruit met een gering aantal hemden, René schat dit op 50.

De leverancier was 'Het Vakkledinghuis' uit Roermond. Toen korte tijd later het aantal

leden via de koorscholing nagenoeg verdubbelde en men dus meer gele hemden nodig had, bestond helaas de leverancier niet meer.

De gele hemden zijn daarna nog eenmaal gedragen tijdens de 'inzegening' van het grote groene bronzen beeld 'De briesende hengst' van Arthur Spronken (zie foto hiernaast) bij La Bonne Aventure door toenmalig burgemeester Henk van Beers. Dit gebeurde met bronwater uit Sourbrodt!!

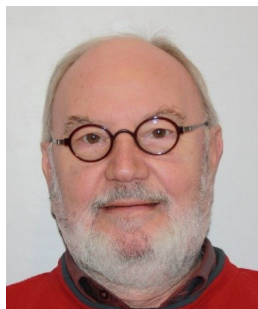
P.S.:

Het verhaal van de gele hemden s.v.p. niet te verwarren met de Gele Hesjes, hoewel het ook daarmee nu heel erg stil is geworden.

Foto's én hemd: Camil Giebels

Bert Koekoek
1ste tenor

Ook in Duitsland wordt reclame voor het KRM gemaakt

Hans Willy Böhn, senior lid / bas, heeft ervoor gezorgd dat naast informatie over de stad Roermond en het Cuypershuis, ook het Koninklijk Roermonds Mannenkoor aandacht heeft gekregen op de *NL-Seiten* van de *Drei-Länder-Kurier*, Oktober 2020, 21ste jaargang. Hans Willy is een zeer goede ambassadeur.

Over het KRM schreef hij het volgende:

Königlicher Roermonder Männerchor

Auch für Musikliebhaber hat Roermond etwas ganz Besonderes zu bieten. Kennen Sie schon den Königlichen Roermonder Männerchor?

Mit derzeit 80 aktiven Sängern singt und swingt sich das musikalische Kollektiv seit nunmehr 140 Jahren durch die Niederlande. Immer dem Ursprung gedenkend, ergänzt der Chor fortlaufend sein musikalisches Repertoire durch moderne Musikrichtungen und Stücke. Von Pop über Oper, Operette, Volksmusik und Klassik singen die Roermonder erfolgreich in vielen Sprachen. Noch 2019 gewann der Chor dank eines erfolgreichen Popkonzerts spontan 10 neue Mitglieder hinzu. Corona-bedingt finden momentan zwar keine Konzerte, aber im Rahmen der gesetzlich zulässigen Regeln in angepasster Form die Übungsabende statt. Mehr Informationen gibt es unter www.roermonds-mannenkoor.nl

Hans-Willy Böhn
Bas

Proficiat

In januari, februari en maart 2021 zijn de volgende leden jarig. Bij het bereiken van een kroonjaar staat de leeftijd er bij.

januari	februari	maart
11 Piet Verkoelen	9 Jean Peerboom 60 jaar	4 Harry Koolen
14 Piet Huikeshoven	11 Jack Niessen	6 Ruud Kerstens
20 Gerard van der Woning	13 Wim Geraedts	8 Jan te Meij
26 Rob Huver	16 Martin Willemse	10 Jan de Haard 75 jaar
30 Joost Steenbrink 50 jaar	18 Henk Plass 75 jaar	12 Kurt Posthoff
		24 John Gerits
		26 Cees van Winden
		27 Wim Ramakers
		27 Jos Vievermanns

EEN NIEUW KERKRAAM IN DE KATHEDRAAL

Een raamvertelling

Op een wandeling met het pastorale team in Amsterdam raakten Hetske en ik in gesprek met deken Rob Merckx. We bespraken met hem dat ons geld in het huis zat en dat de kinderen het goed hebben. Vandaar het idee na ons overlijden een gedeelte van het geld te besteden aan een kerkraam in de kathedraal. Hij vond dat mooi, maar zei hij al gauw, is het geen beter idee om het nu te doen. “Dan kan je er samen ook nog van genieten bij leven en welzijn”. Financieel zijn er mogelijkheden.

De kathedraal is een aantal jaren geleden gerenoveerd. Met opzet hebben de wanden een beige kleur. Dat is met een bepaalde bedoeling gedaan. Kleuren spreken, de mooiste plaatsen hiervoor zijn de kerkramen.

De ramen in het priesterkoor en de twee zijkapellen zijn ontworpen en gerealiseerd door de familie Nicolaes, een Roermondse familie, die landelijk bekend is door de vele glas en loodramen in openbare gebouwen. De eerste generatie Frans Nicolaes heeft het raam achter het Maria altaar ontworpen, het enige raam dat het bombardement twee dagen voor de bevrijding overleefd heeft. De derde generatie Joep Nicolaes realiseerde de ramen achter het priesterkoor. De vijfde generatie Diego Semprum Nicolaes is deze jaren bezig met de zijramen. Die van het Maria altaar zijn al enige tijd geleden voltooid. De familie is nu bezig bij het Sacramentsaltaar. Het bestaat uit 4 ramen, twee daarvan zijn gerealiseerd. De ramen zijn 15 meter hoog en 2 meter breed. Wij zijn gevraagd mee te denken met de opzet van het derde raam. Ons werd als thema aangereikt het Laatste Avondmaal met Jezus en zijn apostelen. In een aantal gespreksronden zijn we tot het volgende ontwerp gekomen. Een raamvertelling in twee ‘bedrijven’, het raam bestaat uit twee gedeelten.

HET BOVENSTE GEDEELTE VAN HET RAAM

Centraal staat een verbeelding van het eerste joodse Paasmaal, het Joodse Pesach. Staande wordt dat genuttigd met de stok in de hand, haastig moet ge eten van het brood wat nog ongedesemd is. Een prominente plaats heeft hier Mozes. Mannen, vrouwen en kinderen scharen zich achter hem. Zij staan op het punt van vertrekken voor hun wonderlijke tocht door de Rode Zee.

Ieder jaar zegt de Joodse vader bij de herdenking van dit gebeuren tijdens de jaarlijkse Pesach: “Dit is het brood van de ellende dat onze vaders in Egypte gegeten hebben, laat ieder die honger heeft komen en eten. Deze dag moet ge tot een gedenkdag maken. Van geslacht tot geslacht moet ge hem als een eeuwige instelling vieren”. (Exodus: 12, 14)

Het feest van het Joodse Pesach, het feest van de doortocht, is in de context geplaatst van het Joodse volk dat onderweg is naar het beloofde land. Helemaal boven in het raam staat een afbeelding van de brandende braamstruik. De Onnoembare zag Mozes naderbij komen en sprak: “Ik heb de ellende van mijn volk in Egypte gezien. Ik ga u leiden naar een land dat overvloedig is van melk en honing”. Maar Mozes zei, wat moet ik zeggen tegen mijn mensen wat uw naam is. Het is de godsvraag van alle tijden. Wie is die God, wie is God in mijn leven. De Onnoembare geeft als antwoord: “Ik ben die is”. (Exodus: 3,14). We vertalen dat met: “Ik ben er voor jou, ik ga met jou op weg door jouw leven wat er ook gebeurt”.

Wij zijn met de Onnoembare onderweg. Dit wordt in drie panelen naast elkaar verbeeld. Het Joodse volk is vertrokken uit het land van Egypte, afgebeeld met een Pyramide.

Hetske is vertrokken uit het noorden, uit haar geboorteplaats Bedum, beeldbepalend is daar de kerk met zijn scheven toren (nog schever dan de toren van Pisa) toegewijd aan de H. Walfridus. Ik ben vertrokken uit het westen, uit mijn geboorteplaats Delft. Heel bekend is daar de Oosterpoort, een van de oudste poorten in Nederland aan het water.

Op deze tocht gingen onze Joodse voorouders na het haastig eten van het Paasmaal door de Rode Zee. Deze zee is in het raam verbeeld door de Zuiderzee, het huidige IJsselmeer, waar een skûtsje en een tjalk varen. De Friese familie van Hetske van moederszijden waren beurtschippers.

Op onze tocht door het leven zijn ook wij door het doopwater gegaan en zijn uiteindelijk op weg naar het beloofde land, een eeuwig leven met God. In de Paasnacht worden ieder jaar deze verhalen uit het boek Exodus herdacht en geritualiseerd.

HET ONDERSTE GEDEELTE VAN HET RAAM

Centraal staat daar het Laatste Avondmaal van Jezus met zijn apostelen. De leerlingen kijken verbijsterd wat er die avond gaande is. Het is op de vooravond van Zijn lijden en sterven. Tijdens dat Avondmaal staan traditiegetrouw op tafel onder meer een schaal met bittere kruiden, verwijzend naar de slavernij, een schaal met lamsvlees, een tafeltje met platte ongedesemde broden en bekers met wijn.

Jezus geeft deze avond een geheel nieuwe betekenis aan de Joodse Pesach.

De Joodse vader zegt ieder jaar: "Dit is het brood van de ellende dat onze vaders in Egypte gegeten hebben, deze gedenkdag moet ge als een eeuwige instelling vieren". Jezus neemt een brood, spreekt een dankgebed uit, geeft het hen en zegt: "Dit is Mijn lichaam dat voor u gegeven wordt. Blijft dit doen tot Mijn gedachtenis". (Lucas: 22,19). Iedere zondag, neen iedere dag, worden deze woorden over heel de wereld door de priester gezegd in een Eucharistieviering tijdens de Consecratie.

Boven deze afbeelding staat een krans van druiven hangend aan een wijnstok.

In het Evangelie zegt Jezus: "Ik ben de wijnstok. Gij zijt de ranken. Blijft in Mij, dan blijf Ik in u." (Johannes: 15,5) Er staat niet: Ik heb een wijnstok, maar ik ben. Ook op andere plaatsen staat "Ik ben", "Ik ben de deur, Ik ben de weg". Wanneer de Joodse toehoorders "Ik ben" horen, verstaan ze de verwijzing naar de geschiedenis van de brandende braamstruik, waar de Onnoembare zegt: "Ik ben die is", "Ik ben er voor jou." "Ik ga met jou op je weg door het leven".

Het beeld van de wijnstok met zijn druiven is met opzet gekozen.

Het doet mij herinneren aan het terras van het dorpscafé, dat mijn vader vele tientallen jaren gerund heeft. Op dat terras werd een goed glas gedronken.

GOUDEN BAND

Het hoge kerkraam eindigt in een gouden band met drie Heiligen. Hetske had een voorkeur voor Walfridus, een bekende monnik in het Groninger land die met zijn gezellen gezorgd heeft voor de drooglegging van het noordelijk stuk van Groningen. Afbeeldingen van deze monnik zijn historisch vaag. We hebben hem het gezicht van een Pater Jezuïet uit Groningen gegeven die jarenlang onze leidsman is geweest. De tweede is H. Agnes van Rome uit de eerste eeuwen van het Christendom. Agnes doet ons herinneren aan een zuster, met wie we heel haar leven een bijzondere band hebben gehad. Een derde Heilige diende per se een Limburgse Heilige te zijn. Ons werd de naam aangedragen van de H. Norbertus van Gennepe, van wie een Eucharistisch wonder bekend is.

Het kerkraam is gerealiseerd door een specialistisch bedrijf in Kevelaer. In maart is het geplaatst in de kathedraal en meteen in doeken gewikkeld. Op dat moment was ik aan het herstellen van een hartoperatie. Normaal wordt het in een groot gezelschap officieel onthuld en gezegend door de Bisschop. Wegens de coronapandemie is voor een andere oplossing gekozen. Er mochten maar een beperkt aantal mensen aanwezig zijn. Op eerste Pinksterdag is het raam onthuld en gezegend. We hebben daar deken Merckx voor gevraagd. Hij was de grondlegger van ons plan. Het was voor hem een van zijn laatste daden als deken van Roermond.

Het is misschien een wat lang verhaal geworden. Het spreekt misschien onvoldoende. Zoals gezegd, kleuren spreken, dat komt het mooist tot uiting in ramen.

De foto's bij dit verhaal zijn prachtig, nog mooier is het om de kleuren in het echt te zien. Alom worden ze geprezen. Het is een prachtig product van de familie Nicolaes. Wij zijn trots op dit erfstuk en hopen dat heel veel mensen vele jaren lang nog mogen genieten van deze 'levende' raamvertelling.

OM BLIJVEND TE GEDENKEN
Cees en Hetske van Winden

Foto's: Bisdom Roermond

KRM-wijn nu ook voor donateurs

'De wijn verjaagt de zorgen en treurnis voorgoed' (uit: *La Traviata* van Verdi)

Sinds enkele jaren kunnen de leden van het mannenkoor KRM-wijn bestellen. We zijn in zeer goed overleg met Wijnhandel Berger, Swalmerstraat te Roermond tot deze basiskeuze gekomen. Het mooie van de eerste twee flessen wijn is dat het etiket door leden van het KRM is samengesteld. Het stelt het helaas in 2015 gestolen vaandel voor met daarbij informatie over de wijn.

We willen ook ú in de gelegenheid stellen om deze wijn bij ons te bestellen. U hoeft niet per se een doos te bestellen. Losse flessen behoort ook tot de mogelijkheden, zeker om eerst te proeven.

Een mooi cadeau om te geven in de maand december of bij verjaardagen.

Uiteraard zolang de voorraad strekt en dat geldt ook voor de prijs.

Informatie over deze 3 KRM-wijnen:

Wijn Nr. 1: Cuvée du Choeur Royal Blanc IGP Pays d'Hérault

Een lekkere sappige, witte landwijn uit de Zuid-Franse wijnstreek Languedoc-Roussillon, samengesteld uit Sauvignon Blanc en Vermentino. De wijngaarden zijn aangeplant op kalkrijke bodem. Juist deze kalk zorgt voor geurige, aromatische wijnen. Daarnaast wordt het warme mediterrane klimaat getemperd door invloeden van de Middellandse Zee, waardoor deze wijn een aantrekkelijke frisheid en sappigheid bezit. Traditioneel vergist op lage temperatuur en rijping op edelstaal om zoveel mogelijk fruittonen te behouden. Heldere, licht gele kleur. Fijne neus met aroma's van geel fruit en een hint van mint. Mondvullend en harmonieus met in afdrank iets van perzik en ananas. Een lekker en ongecompliceerd glas wijn dat op ieder moment van de dag inzetbaar is.

Wijn-spijs: een aanrader als aperitief en terraswijn, bij schelpdieren, wit vlees, gevogelte, zachte kazen en bij een lekker stukje (gegrilde) vis al dan niet met saus.

Domein-botteling. Alcohol: 12,5%. Inhoud: 0,75 l.

Wijn Nr. 2: Cuvée du Choeur Royal Rouge IGP Pays d'Oc

Een zijdezachte, rode landwijn uit de Zuid-Franse wijnstreek Languedoc-Roussillon. Samengesteld uit Merlot, Cabernet Sauvignon en Carignan. De wijngaarden zijn aangeplant op kalkrijke bodem. Juist deze kalk zorgt voor geurige, aromatische wijnen. Daarnaast wordt het warme mediterrane klimaat getemperd door invloeden van de Middellandse Zee, waardoor deze wijn een aantrekkelijke frisheid en sappigheid bezit. Rijping op edelstaal om zoveel mogelijk fruittonen te behouden.

Volle, donkerrode kleur. Weelderige neus met tonen van bessen, pruimen, cederhout en een vleugje peper. Een charmant glas wijn met een soepele, ronde smaak en een goede lengte in afdrank. Een lekker en ongecompliceerd glas wijn dat op ieder moment van de dag inzetbaar is.

Wijn-spijs: prima op zichzelf staand als avondwijn en goed te combineren met een blokje kaas, bij milde rode en witte vleesgerechten, gevogelte en ovenschotels.
Berger-botteling. Alcohol: 13%. Inhoud: 0,75 l.

Wijn Nr. 3: Puerta de Alcalá rood 2018 / 2019, D.O. Vinos de Madrid, Vinos Jeromín

Een hommage aan de in Palermo geboren neoclassicistische architect Francesco Sabatini. Met vele ontwerpen en gebouwen van zijn hand heeft hij een duidelijk spoor achtergelaten op diverse plekken in Madrid. Zijn Puerta de Alcalá is de eerste post-Romeinse triomfboog van Europa. Ouder dan de Arc de Triomphe in Parijs en de Brandenburger Tor in Berlijn. Deze heerlijke doordrinker is gemaakt van 75% Tempranillo en 25% Syrah. Afkomstig van tussen de 20 en 30 jaar oude stokken met een opbrengst van minder dan 30 hectoliter per hectare. Volledig vergist en gerijpt op edelstaal. Hij stuift het glas uit met tonen van rood- en zwart fruit en een vleugje kruidigheid. Soepele, rijke smaak die fris blijft en echt op het fruit gemaakt is.

Wijn-spijs: een toegankelijke wijn, perfect voor dagelijks gebruik opzichzelfstaand en goed te combineren met zachte kazen, gevogelte, wit- en rood vlees, pasta, pizza en ovenschotels.

Domein-botteling. Alcohol: 13,5% / 14%. Inhoud: 0,75 l.

Nu drinken tot 2024 / 2025.

Foto's: Wijnhandel Jean Berger

BESTELFORMULIER

KRM-WIJN VOOR NIET-LEDEN KRM

U kunt uw bestelling doorgeven door het bestelformulier in te vullen: welke wijn, het totaal bedrag en uw gegevens.

Kopieer het formulier en stuur het ingevuld op naar:
KRM-PGW
p.a. C. Giebels
Munsterstraat 14 d
6041 GA ROERMOND

Of:

Scan het ingevulde formulier en stuur het naar: krm.wijn@roermonds-mannenkoor.nl

UW GEGEVENS

Naam:
Adres:
Postcode + woonplaats:
Tel.nr:
E-mailadres:

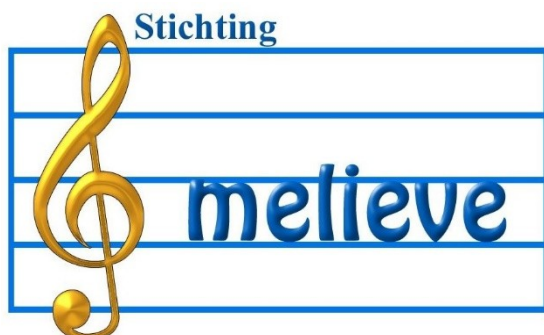
AANTAL

- a) flessen nr.1: Cuvée du Choeur Royal Blanc à € 7,10 (met KRM-etiket)
- b) flessen nr.2: Cuvée du Choeur Royal Rouge à € 7,10 (met KRM-etiket)
- c) flessen nr.3: Puerta de Alcalá rood à € 6,50 (zónder KRM-etiket)

Het totaal te betalen bedrag € gaarne per omgaande overmaken op
IBAN rekeningnummer NL42RABO 013 12 98 984
t.n.v. Koninklijk Roermonds Mannenkoor **o.v.v. KRM wijn én uw naam.**

Zodra de betaling binnen is en uw bestelling bij wijnhandel Jean Berger, Swalmerstraat 7 te Roermond gereed staat, neemt deze via e-mail contact met u op om de bestelling te komen ophalen; neem s.v.p. een kopie van het ingevulde formulier mee.

Kleding inzamelen bij Stichting Melieve

Beste koorleden, familie en vrienden van het Koninklijk Roermonds Mannenkoor,

Zoals bekend verzamelt Stichting Melieve kleding waarvan de opbrengst voor het Koninklijk Roermonds Mannenkoor is.

Donderdag 18 juli 2020 werd de verzamelde kleding opgehaald. Omdat de prijs per kilo op dit moment erg laag is, hebben we niet alles in de vrachtwagen geladen. Die lage kiloprijs is een gevolg van de gesloten grenzen door het coronavirus.

Ditmaal hebben we **800 kg kleding** kunnen afdragen. Dank je wel voor jullie bijdragen. Er ligt nog kleding in onze opslagruimte en is er voldoende plaats om nog meer kleding in ontvangst te nemen en dan maar hopen dat de prijs per kilo flink gaat stijgen!!

Lieve mensen, begin maar weer uw kasten, garderobekamers uit te mesten en breng ons wederom zakken vol met kleding, schoenen, tassen, etc.

Hieronder een duidelijk overzicht wat wel en niet gewenst is.

**ALLEEN GESLOTEN ZAKKEN
GEEN (Huishoudelijk) RESTAFVAL**

U kunt dit allemaal na afspraak inleveren bij Camil Giebels (1ste tenor). Hij zorgt dan voor verdere opslag.

Dus beste mensen: geen kleding meer in de vuilnisbak of in een of andere container, maar sparen voor **jullie en ons** Koninklijk Roermonds Mannenkoor!

Maak deze actie ook bekend bij jullie families, vrienden, bekenden, etc. Hoe meer kilo's, hoe meer er te incasseren valt.

Stichting Melieve

De dansende geit

In het artikeltje over jubilea vroeger en nu (in de vorige *Zangzaod*, 29 jrg. nr. 3, 2020), werd de naam genoemd van Arthur Honegger (1892-1955). Hij was geboren in Le Havre uit Zwitserse ouders, heeft in Le Havre, Zürich en Parijs muziek gestudeerd en tijdens de Tweede Wereldoorlog zelfs deelgenomen aan het Franse verzet. Hoewel hij altijd de Zwitserse nationaliteit heeft behouden, kreeg hij een echte staatsbegrafenis op het Saint-Vincent kerkhof van Montmartre. Hij heeft in ieder geval, naast veel ander werk, vier symfonieën geschreven en 'Jeanne d'Arc au bûcher' (Jeanne d'Arc op de brandstapel), uitgevoerd door het KRM met het Toonkunst Oratoriumkoor en het LSO in 1980.

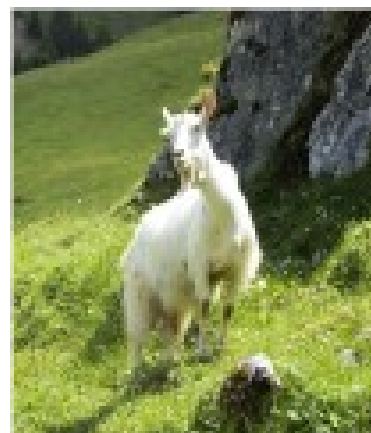

Foto: Getty Images

Hij was gehuwd in 1926 met Andrée Vaurabourg, een pianiste, op bijzondere voorwaarden. Zij moest blijven wonen met haar moeder in het appartement naast het zijne, omdat hij "die eenzaamheid nodig had om te kunnen componeren". Ze zagen elkaar alleen dagelijks tijdens de lunch als hij bij hen op bezoek kwam. Dit hebben ze hun hele huwelijksleven volgehouden tot in 1935 / 1936 toen hij niet meer alleen kon wonen als gevolg van een auto ongeluk van zijn vrouw en zijn eigen slechte gezondheid.

Hoezo die dansende geit dan? Een van de werken die Honegger schreef was 'Danse de la chèvre' in 1921. Het is een stuk voor solo dwarsfluit met een zeer hoge moeilijkheidsgraad. Het is, uitgevoerd door diverse solisten, te beluisteren via YouTube, na intikken van de titel of via <https://www.youtube.com/watch?v=L0oFwAH07mw>. Je denkt zowaar het mekkeren van een geit te horen op sommige momenten. Als je van dwarsfluit houdt, en dat doe ik, een prachtig stuk.

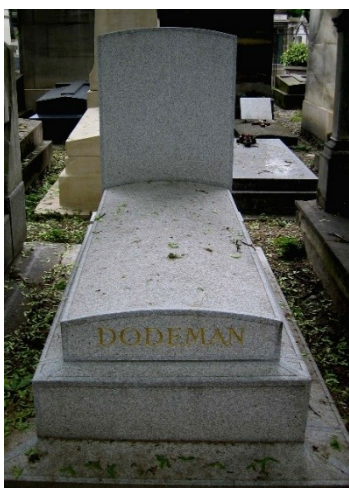

Nog even over het kerkhof in Montmartre. Honegger is niet de enige bekende persoon die hier begraven ligt, maar ook Vaslav Nijinsky. Hij was de in 1889 in Rusland geboren balletdanser, legendarisch voor zijn spectaculaire sprongen en hij heeft in Montmartre een prachtig grafmonument.

het graf van Nijinski

detail van zijn graf

Nog meer opmerkelijk:
als je het kerkhof op loopt (wij kwamen vanaf de café kant binnen) is de eerste steen die je ziet van iemand die treffend 'Dodeman' heette; verder staat er niets op.

Ga vooral eens kijken naar het graf van Nijnski en bezoek ook het café. Dat laatste heeft overigens een nogal erg los in zijn schroeven zittende gietijzeren wenteltrap: alleen voor de moedige en 'schwindelfreie' die per se naar het toilet wil, het wankelen ligt aan de zwabberende trap, niet aan de alcohol.

de grafsteen van dhr. of mevr. Dodeman

Foto's: Ton van Beers, Parijs 2007

Ton van Beers
2^e bas

Mijn favoriete muziekwerk

In het grote huis van mijn opa hoorden we in mijn jeugd altijd iemand piano spelen. Bij mijn weten was hij zelf geen echte pianist en toen ik een keer op onderzoek ging, bleek in een muziekkamer de piano uit zich zelf te spelen. Het was een zogenaamde pianola, in de jaren vijftig en zestig niet zeer zeldzaam. In zijn garage lagen honderden dozen met pianolarollen met ongeveer alle klassieke werken. Ik ben toen wel pianomuziek gaan waarderen.

Bij de opkomst van de popmuziek zat ik als tiener als gitarist met mijn broer in een bandje dat voornamelijk nummers van de Rolling Stones speelde op feestjes. Het was ook vrij makkelijk, je hoefde maar zo'n 10 akkoorden op de gitaar blindelings te spelen. Door mijn diensttijd en studie had ik verder geen muzikale ambities meer. Dat nam niet weg dat ik naast klassiek muziek popmuziek dus wel hoog had zitten.

Orkestraal werk heeft mij altijd aangetrokken ook in de popmuziek. Ik kan mij een uitvoering van Frank Zappa en zijn orkest in Rotterdam van 1980 herinneren, waar ik met enkele vrienden naar toe ging. Hoog niveau, maar meestal niet goed in het gehoor liggend, dus haakte ik af: te onnavolgbaar en experimenteel.

Mijn favoriete muziekwerk ... dat is veel: liever favoriete musici. Ik houd erg van filmmuziek en dan kom ik gauw bij o.a. Hans Zimmer (The Da Vinci Code, Live In Prague en You're so Cool van de film True Romance), Vangelis (vele soundtracks van Antarctica tot Blade Runner), Ry Cooder (o.a. Paris, Texas). Van hen heb ik vele cd's en dvd's.

Laat ik toch eens iemand anders noemen: Mike Oldfield: ik ben zijn jazz-achtige experimentele muziek in het begin steeds meer gaan waarderen. Zijn uitvoeringen werden steeds beter, met een enorme professionaliteit, dynamiek en diversiteit aan melodieën en instrumentaties. Uiteraard is hij bekend van Tubular Bells, o.a. bekend als soundtrack van

de film *The Exorcist*. Hierbij brengt hij een aantal instrumenten ten gehore, in het begin repeterende 'minimal music', zoals Phillip Glass, overgaand in complexere melodielijnen met blues en rock-elementen. Voor bladmuziek liefhebbers, zie een leerzame 'readalong' video op YouTube.

Later heeft hij varianten van *Tubular Bells* uitgevoerd in liveconcerten, welke naar mijn mening door de orkestraties en arrangementen steeds 'klassieker' werden, o.a. door het gebruik van veel moderne en klassieke instrumenten.

Te noemen concerten:

Tubular bells II, Live @ Edinburgh Castle, 1992 met o.a. een stukje *Royal Scots Dragoon Guards* in het nummer *Tattoo*, overigens een concert met verrassende overgangen in melodieën en stijlen met folk, rock en moeiteloos overschakelend naar blue grass.

Mike Oldfield Tubular Bells III Live @ Horse Guards Parade London 1998, een optreden georganiseerd door zijn vriend Richard Branson; met onder andere een zg. glass harp: ook weer met afwisselende thema's zoals flamenco, rock, diverse songs en met een zinderende finale. Delen heeft hij ook gebruikt bij de muziek ter gelegenheid van de opening van de Olympische Spelen in Londen (2012).

Ten slotte de *Millenium Bell*, een openlucht concert ter gelegenheid van oud op nieuw 2000, *Live in Berlin* (in de kou) voor een half miljoen toeschouwers, met nummers als *Shadow on the Wall* en delen van zijn new-age album *Songs of Distant Earth* (naar mijn mening een van zijn beste albums); eindigend met een bewerking van Beethovens *Ode to Joy*, met een koor en orkest uit Sint Petersburg. Helaas alleen goed te zien op dvd.

Harry Koolen
bariton

Kroniek

8 en 15 september 2020

Foto's: Camil Giebels en Theo Smeets

In verband met de protocollen in deze coronatijd wordt er vanaf 8 september 2020 in kleine groepen van maximaal 20 zangers gerepeteerd. Zoals u op de foto kunt zien, staan de stoelen op gepaste afstand van elkaar. We komen binnen via het café, vinken af dat we er zijn en lopen door naar het repetitielokaal. Na een uur zingen verlaten we de zaal via de nooduitgang. Op deze wijze komen we niemand tegen.

22 september 2020

Een oud-lid zoekt na vele jaren het KRM weer op en een ander aspirant-lid neemt ook deel aan de repetitie. We zijn blij met hen en tevens benieuwd naar de toekomst.

29 september 2020

President Cees van Winden leest een brief voor van onze ere-president Jan te Meij. Jan is ruim 48 jaar lid van het KRM en heeft met veel energie het koor 20 jaar als president geleid. M.i.v. 1 januari 2021 wil hij wegens gezondheidsredenen senior lid van het KRM worden. Hij dankt iedereen die hij in al die jaren bij het KRM heeft ontmoet en bedankt allen voor hun vriendschap.

5 oktober 2020

Tijdens de bestuursvergadering wordt de nieuwe 1ste penningmeester Jan Heidanus verwelkomd en krijgt hij de bestuursketting omgehangen door president Cees van Winden. Jan kon niet aanwezig zijn bij de ALV op 1 september jl.

Foto: Camil Giebels

6 oktober 2020

Gisteren heeft het bestuur besloten de repetities in oktober niet door te laten gaan vanwege het stijgen van de getallen en ook omdat meerdere leden, die in eerste instantie wel meededen met het repeteren in kleine groepen, zich tijdelijk afmelden.

Zaterdag 10 oktober: Deelname aan de Ouverture 1812

Het comité Munsterkerk 800 heeft besloten het gehele programma aan culturele manifestaties te schrappen. De voorbereidingen van het een en ander gingen gepaard met teveel onzekerheden. Zo ook de Ouverture 1812 op zaterdag 10 oktober. Er waren een aantal voorstellingen op het Munsterplein gepland op die zaterdag om met veel spektakel deze Ouverture uit te voeren met vele muziekgezelschappen en koren. Men dacht o.a. aan een gelegenheidskoor van een paar honderd zangers en zangeressen. Helaas!!

26 oktober 2020

Het bestuur besluit om ook in november geen repetities te laten plaatsvinden.

31 oktober 2020

Het Ceciliafeest dat voor vandaag gepland is, gaat niet door. Toch ontvangt jubilaris Piet Huikeshoven zijn verdiende oorkonde en bijbehorende speld wegens zijn 25-jarig lidmaatschap bij het KRM. Omdat er maar 3 personen op bezoek mogen komen, heeft het bestuur besloten dat Cees en Camil er heen gaan. De derde persoon is Olaf Schouten, die als aspirant-lid van KNZV-L de honneurs van Will Selen waarneemt.

In deze *Zangzaod* staat een uitgebreider verslag.

19 november 2020

Via de Nieuwsbrief van onze president Cees van Winden ontvangen de leden van het KRM het bericht dat ze wel verwacht hadden: er wordt ook niet in december gerepeteerd. Tot nader bericht is er in 2021 geen repetitie.

7 december 2020

Vanavond wordt het gedenkboek 'KRM 140 jaar' officieel aan het bestuur aangeboden voorafgaand aan de bestuursvergadering. Dit wordt gedaan door redacteur Leonard Fortuin bijgestaan door Martin Moolenaar en Camil Giebels.

Medio december 2020

Vanaf 14 december worden door enkele bestuursleden en enkele zangers 120 gedenkboeken persoonlijk bezorgd bij de leden, beschermheren, erepresident, erelid, weduwen van overleden zangers en donateurs. Een hele klus.

In de volgende uitgave, Zangzaod jrg 30 nr 1 (mrt'21), zal een meer gedetailleerd verslag worden opgenomen over de aangepaste gang van zaken vanwege de corona-crisis bij opmaken en presenteren van het gedenkboek.

24 december 2020 Nachtmis in de kathedraal

Het muzikaal opluisteren van de lang geplande Nachtmis in de kathedraal is ook niet door kunnen gaan. Helaas !!

Camil Giebels

Kerstgedachte

Laot Kersmis nów ens gaeve:
Ein staake van geweld,
Zoëdet ein minse-laeve,
Veur idderein weer telt.

Laot Kersmis nów ens beeje:
Aan idder 't daagliks broëd;
Te vuël wuërt nog geleeje,
Door groëte hängersnoëd.

Laot Kersmis nów ens bringe:
Gelök en laeves-vreug,
Veur alle vluchteling,
In alle iër en deug.

Laot Kersmis ens beslechte:
De groëte rasse-haat;
Ein ind aan die gevechte;
Nog is 't neet te laat.

Laot Kersmis nów ens maake,
Det weej ós gaon verstaon,
De haat en niëd gaon sjtaake,
En gen ónrech wuërt gedaon.

Laot Kersmis ós ens liëre:
De goodheid, zönger schiën.
Neet e-lein nów Kersmis viëre:
Laot 't altiëd Kersmis ziën !

Colofon

Verenigingsnieuws KRM - Jaargang 29 - december 2020 - nr. 4

Koninklijk Roermonds Mannenkoor

- Opgericht 19 september 1880

Begiftigd met:

- het predicaat Koninklijk sinds 1903

Beschermheren:

- Mr. J. H. J. Daniels, oud-burgemeester van Roermond

- Drs. H. J. Kaiser, oud-burgemeester van Roermond

Ere-president:

- Jan te Meij

President:

- Cees van Winden

Dirigent:

- John Gerits

Secretariaat:

- Munsterstraat 14d, 6041 GA Roermond

- info@roermonds-mannenkoor.nl

- <https://roermonds-mannenkoor.nl>

Repetitie:

- Café-zaal De Ster

Raadhuisstraat 13, 6042 JK Roermond

Dinsdagavond van 20:00 tot 22:30 uur

Afmelden via:

- 1ste tenoren: afmelden-T1@roermonds-mannenkoor.nl

- 2de tenoren: afmelden-T2@roermonds-mannenkoor.nl

- Baritons: afmelden-B1@roermonds-mannenkoor.nl

- Bassen: afmelden-B2@roermonds-mannenkoor.nl

Verenigingsblad Zangzaod:

- Verschijnt 4x per jaar

- redactievangzaod@roermonds-mannenkoor.nl

- Redactie: Camil Giebels (tevens eindredactie)

Martin Moolenaar (lay-out)

Ontwerp omslag:

- Camil Giebels i.s.m. Martin Moolenaar

Fotografie:

- Ton van Beers, Roel Berger, Bisdom Roermond, Camil Giebels

- Olaf Schouten, Theo Smeets, Rob Wever, Getty images

Druk:

- De Kopieerder Roermond

© Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande toestemming van de redactie.

koninklijk roermonds mannenkoor

1880

voor al wat waar is
goed en schoon

